

- 1) od 15 do 25 lat — w wysokości jednomiesięcznego ostatnio pobieranego wynagrodzenia, jednak nie większej niż dwukrotna średniomiesięczna płaca w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”,
 - 2) ponad 25 lat — w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego wynagrodzenia, jednak nie większej niż dwukrotna średniomiesięczna płaca w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”.
2. Przy zaliczaniu okresów pracy uprawniających do odprawy, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio zasady obowiązujące przy ustalaniu prawa do dodatku za usługę lat.
 3. Odprawę oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

147

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1981 r.

w sprawie zniesienia Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej w Warszawie.

Na podstawie art. 2 ust. 1 oraz art. 5 ust. 8 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się Wyższą Oficerską Szkołę Pożarniczą w Warszawie.

§ 2. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki zorganizuje kształcenie oficerów pożarnictwa w systemie

szkolnictwa wyższego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

148

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 listopada 1981 r.

zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111) i art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 2 lipca 1981 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 18, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a) po przecinku dodaje się wyrazy: „a w razie nabycia przedmiotu za granicą lub w eksporcie wewnętrznym — jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu po przeliczeniu na złote obiegowe według obowiązującego kursu w dniu jego nabycia nie przekracza 20.000 zł”,
- 2) w § 9:
 - a) w ust. 1 pkt 1 dwukrotnie użytą liczbę „100.000” zastępuje się liczbą „120.000”, a liczbę „35.000” zastępuje się liczbą „50.000”, oraz na końcu przecinek zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy: „w zakresie produkcji cegły lub wapna i innych materiałów budowlanych zwolnienie stosuje się, jeżeli obrót osiągnany z tej produkcji nie przekracza 250.000 zł, w tym z produkcji innych materiałów budowlanych — 120.000 zł”,
 - b) w ust. 1 pkt 17 liczbę „36.000” zastępuje się liczbą „120.000”,
 - c) w ust. 1 pkt 18 liczbę „36.000” zastępuje się liczbą „120.000”,

d) w ust. 1 pkt 20 wyrazy: „w mieszkaniach” skreśla się, a liczbę „6” zastępuje się liczbą „10”,

e) w ust. 2 po wyrazach: „wytwarzanie bindry” dodaje się wyrazy: „wyprawa skór futerkowych, kuśnierstwo”,

3) w § 10:

a) w ust. 2 pkt 3 liczbę „200.000” zastępuje się liczbą „240.000”,

b) w ust. 3 liczbę „200.000” zastępuje się liczbą „240.000”, a liczbę „35.000” zastępuje się liczbą „50.000”,

4) po § 11 dodaje się § 11a i 11b w brzmieniu:

„§ 11a. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, które na podstawie zezwoleń wydanych przez właściwe terenowe organy administracji państwowej, w trybie określonym odrębnymi przepisami, prowadzą działalność zarobkową w zakresie rzemiosła, handlu wewnętrznego, usług gastronomicznych oraz innych usług — w okresie 3 lat, licząc od dnia rozpoczęcia działalności. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach zwolnienie od podatku dochodowego może być przedłużone na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

2. Podatek dochodowy od dochodów osób, o których mowa w ust. 1, z działalności zarobkowej nie zwolnionej od opodatkowania pobiera się według skali określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku

dochodowym, w wysokości jednak nie wyższej niż 50% dochodu.

3. Podatek obrotowy od obrotów z usług hotelarskich świadczonych przez osoby, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem prowadzenia pensjonatów i obozowisk turystycznych, obniża się do 8% w okresie 10 lat od rozpoczęcia działalności.
4. Osoby, o których mowa w ust. 1, obowiązane są prowadzić księgi handlowe, jeżeli wynika to z odrębnych przepisów albo jeżeli zamierzają korzystać z wypłaty części dochodu w walutach wymienialnych.
5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się również do osób fizycznych mających obce obywatelstwo, które uzyskały karty stałego pobytu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i prowadzą działalność zarobkową określoną w ust. 1 — przez okres 10 lat podatkowych, począwszy od roku podatkowego następującego po roku, w którym uzyskały kartę stałego pobytu.

- § 11b. 1. Łączną kwotę podatków obrotowego i dochodowego od przychodów z działalności w zakresie rzemiosła ze świadczeń na eksport obniża się o 5% kwoty obrotu z tych świadczeń, z tym że łączna kwota podatków nie może być niższa niż 1% od obrotu ze świadczeń na eksport.
2. W razie osiągnięcia przez podatnika lub jego małżonka, obok przychodów ze świadczeń na eksport, także innych przychodów,

podatki obrotowy i dochodowy od przychodów ze świadczeń na eksport ustala się odrębnie, nie łącząc uzyskanego dochodu z tych świadczeń z innymi dochodami."

5) w § 22 pkt 2 wyraz „od” zastępuje się wyrazem „do”.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1975 r. w sprawie ulg podatkowych dla rolników i niektórych zespołów prowadzących działalność w zakresie produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 21, poz. 115 i z 1980 r. Nr 27, poz. 115) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 1 skreśla się,
- 2) w § 4 ust. 3 wyrazy: „i rolnicy określani w § 1” skreśla się, a wyraz „obowiązani” zastępuje się wyrazem „obowiązane”.

§ 3. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 maja 1977 r. w sprawie opodatkowania zagranicznych osób fizycznych i osób prawnych (Dz. U. z 1977 r. Nr 18, poz. 71 i z 1979 r. Nr 8, poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 skreśla się ust. 3,
- 2) § 6 skreśla się,
- 3) w § 7 skreśla się ust. 3,
- 4) w § 8:
 - a) w ust. 1 wyrazy: „prowadzących działalność określoną w § 6 oraz” skreśla się,
 - b) ust. 2 skreśla się.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: M. Krzak

149

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 listopada 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń oraz obniżenia skal w podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 10 ust. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41, z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1968 r. w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń oraz obniżenia skal w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 5, poz. 30) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podwyższa się wolne od podatku kwoty wynagrodzeń otrzymywanych od pierwszego płatnika przez

osoby obowiązane do opłacania od tych wynagrodzeń składki na cele emerytalne:

- 1) z tytułu umowy o pracę,
- 2) przez adwokatów — z tytułu wykonywania zawodu w zespołach adwokackich — do wysokości ustalonej odrębnymi przepisami jako najniższe wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: M. Krzak

150

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 listopada 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kuratorów nieletnich.

Na podstawie art. 493 § 2 Kodeksu postępowania karnego z 1928 r. (Dz. U. z 1950 r. Nr 40, poz. 364 z późniejszymi zmianami) w związku z art. III pkt 1 przepisów wprowadzających Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 97) oraz na podstawie art. 571 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231 oraz z 1975 r. Nr 45, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 20 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 maja 1973 r. w sprawie kuratorów nieletnich (Dz. U. Nr 18, poz. 107) zastępuje się odpowiednio kwotę „50 zł” kwotą „100 zł”, kwotę „70 zł” kwotą „140 zł”, a kwotę „500 zł” kwotą „800 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1981 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki